

зове Вита и е два часа до Тетевенъ. Тукъ се разболъ Иванъ Капетанъ. Отъ тукъ хванахме въ устието насрещу колибитъ.

17. Вървѣхме възъ бърдото твърде малко и не можахме да вървимъ по причина, че Иванъ Капетанъ се разболъ зле.

18. Излѣзохме на върха на мѣстото, което се нарича Братаница, мѣстность твърде опасна, камениста и стрѣмна. Тукъ набавихме хлѣбъ и отъ Горановитъ говеда заклахме едно говедо и месото му изядохме, а отъ кожата му си направихме царвули. Тука почина покойниятъ Иванъ Капетанъ и заровихме главата му до единъ букъ на Троянската пжтека.

19. Поехме планината, като прѣкосахме пжтеката и пжтя, що пресичатъ планината и отиватъ отъ Златица за въ Тетевенъ, и излѣзохме на билото (Златишка планина). Отъ тукъ се видятъ Копривщенскитъ планини, Петришкитъ, Пирдопскитъ, Срѣдецкото поле и планинитъ Витоша, Рила и Врачанската.

20. Уловихме планината къмъ западъ и, като минахме налѣво покрай единъ голѣмъ баиръ, все изъ една пжтека престрани, излѣзохме на една каракачанска мандра (бачия). Тукъ се събрахме съ Филипъ-Тотя Тодоровъ Воевода, съ 4 другари. Отъ тамъ трѣгнахме надолу и преминахме единъ работенъ пжтъ, който пресича планината и иде отъ Златица за Етрополе, и излѣзохме на Етрополската планина, на мѣстностьта Бобата, добро, съ камъни окръжено мѣсто.

21. Предъ зора отидохме на едни турски овни да набавиме хлѣбъ. Това мѣсто бѣше завардено отъ единъ бюлюкъ-башия и Златишкия мюдюринъ съ 40 души потера; тукъ се ударихме ненадѣйно съ тѣхъ и, като ранихме мюдюринъ и други нѣколко, разбихме ги и имъ взехме три коня съ